

Publicerad 2017-01-16 16:01 av Elina Vacker

I det stora landet är det var mans rätt att bära vapen. Och ju fler attentat, desto mer skriker vapenälskarna "där ser ni, vi behöver fler vapen för att försvara oss och vår egendom". Men vad händer om den rätten vänds även mot en vapenälskare?

Skottet

TV-fotografen zoomar in den nytilträdde presidentens ansikte i rutan. Han ser lika blekfet rödlätt ut som vanligt och den pälsliknande halmbollen till frisyrligger på plats med hjälp av ett halvt kilo frisyrgelé och spray. Varje gång han säger något blixtrar hans ögon illvilligt och i den lilla runda munnen syns endast ett knippe blekvita tänder i underkäken. Kostymen sitter som gjuten på hans halvrunda lekamen och den illröda slipsen är oklanderligt knuten.

Han ser ändå tagen ut av stundens allvar. Han kunde inte ens i sina vildaste drömmar tänka sig att han skulle bli framröstad som den nye presidenten. Han ler introvert, tänker på den förras valspråk, "yes we can", och tänker vadå "vi"? Själv föredrar han det lite mer självcentrerade utropet "yes, I can", det är ändå han som vet mest och kan bäst, så till den grad att han aldrig ens behöver läsa böcker eller ta råd av någon. Med åren har han kommit underfund med att han är alldeles unik och att det alltid blir bäst om han får bestämma allt själv. Egentligen är det bara en fars att han tvingats utse en massa grabbar i kompisgänget till olika ministerposter. Det blir ändå han som kommer att bestämma, särskilt som han kommer att förfoga över den där väskan med kärnvapenkoderna. Då är han säker på att den där halvmongolen i Moskva och risätaren i Peking kommer att tagga ner.

Han ska nu möta sina väljare. Han harklar sig, vinkar och samlar sig för talet.

"Om det fortfarande finns någon därute som tvivlar på att USA är en plats där allt är möjligt, som undrar om drömmen hos nationens grundare fortfarande lever i vår tid, eller som ifrågasätter kraften i vår demokrati, så har ni nu fått svaret. "I will make Americas great again". Han ser ut över åhörarna och ser med tillfredsställelse att även ledningsgarnityret för demokraterna är på plats. Han lyfter höger hand, och lägger ihop tumme med pekfinger, den intränade posen för att förmedla att nu kommer något viktigt.

*

Männen står böjda över vapenaffärens disk, diskuterar ammunitionsvalet.

- Vilket djur är ni ute efter?

Handlaren ser nyfiket på besökarna. Den längre av dem kliar sig i sitt röda hår, gäspar och vickar på huvudet.

- Vi ska till Canada och skjuta Moose. Kanske blir det lite hjort också.

- Ok. Vad har ni för gevär?

- Accuracy International PM.

- Precision Marksman? Är ni militärer?

- Yes.

- Får se då...7,62 mm kaliber. Och spetsen?
- Ja, vi är lite osäkra där.
- Hm, det blir ju lite beroende på hastigheten vid anslaget, kulkonstruktionen och sen var den träffar.
- Vad rekommenderar du?
- Tunnmantlad fungerar ju bäst vid rena lungträffar, men kan få lite begränsad djupverkan om den träffar på nåt större ben. En tjockmantlad går på djupet även om den träffar på något ben. Flyktsträckan kan bli lite längre för djuret, men du träffar garanterat vitala organ så att det dör.
- Ok, vi tar den tjockmantlade.
- Hur många?
- Det är tio i varje magasin väl? Ta femtio patroner.

*

Presidenten ler ett bländvitt leende, men de isblå ögonen verkar ändå onaturligt kalla. Många har röstat för första gången i sitt liv och åtskilliga är övertygade om att den nye presidenten ska ordna fram jobben igen, jaga iväg invandrarna över gränsen och dessutom inte släppa in några nya som tar jobben och definitivt inga som råkar vara muslimer. Han vinkar igen och fortsätter.

- Vi ska nu rätta till de misstag som den tidigare gjorde. Det är dags att riva upp en meningslös sjukvårdsreform som bara kostar skattebetarna pengar. Vi ska se till att jobben skapas här och inte någon annanstans. Vi ska riva upp en massa frihandelsavtal som inte är till vår fördel och dessutom börja ifrågasätta mera, både Nato, FN och FBI och CIA. Och medierna ska vi inte prata om. Det får bli slut på alla osanningar och illvilliga rykten. Jag kommer bara tillåta de medier som är seriösa och förmedlar nyheter på ett ansvarsfullt sätt. Det är en ny tid nu. Jag kommer att samla ihop de skarpaste hjärnorna som finns i landet och sätta fart på USA. Rom byggdes inte på en dag, men med mig i täten kommer det inte ta många dagar innan allt vänder. Amerikanerna har skickat hälsningen till världen att vi inte står ut längre med alla nederlag: nederlag på arbetsplatser, nederlag i handeln, nederlag i krigen. Nu har det vänt. Vi är ju de förenta staterna. Jag vill tacka min familj som ställt upp på den här resan. Även ni har förtjänat den platsen vi har i Vita huset. Det har varit en lång väg hit. Men nu har förändringen kommit till USA.

Publiken jublar och till och med biffarna längst fram med stora revolverar på höften ler lite avmätt.

*

Mannen i den vinröda fåtöljen blossar på en cigarr. Glasögonen är lite mörka, så att det är svårt att fånga hans blick. Han är i sjuttioårsåldern, med vitt bakåtkammat hår och lite insjunket fågelbröst. Röken ligger som en dimma i rummet. Tre män i medelåldern sitter intill och betraktar honom intensivt. De dricker espresso och grappa.

- Men är du säker?
- Ja då, det är fixat. Det är bara en tidsfråga. Senatorerna var väldigt angelägna, inte ens hans egna vill ju ha honom. Industrijättarna är i grunden negativa till honom, de gillar inte oklarheter och överraskningar hela

tiden, och framför allt inte hans glappande på twitter. Han verkar ju inte ha någon station i huvudet där han reflekterar över de idéer eller tankar som han föder i stunden. Det är direktkoppling mellan känslan och munnen, allt kommer ut osorterat och utan närmare tanke.

- Vem gör det?

- Vi lade jobbet hos idioterna i ”Everytown for gun safety”. De vill ju minska antalet vapen i samhället, men att få den här vettvillingen som president, där gick gränsen. Dessutom är ju de inte de första man tänker på som ansvariga. Dom genomför det här kliniskt rent och effektivt. Och misslyckas det, så står många redo att ta vid. Dessutom har man ju fyra år på sig att träffa rätt. De övriga grymtar jakande till svar. Den långa med mustaschen böjer sig framåt.

- När blir det?

- Inte vet jag. Det vill varken du eller jag känna till förresten. Så njut av teve-showen. Idag firar vi vad som är möjligt i världens största demokrati. Skål mina herrar. Det har blivit dags för den stora förändringen.

*

Presidenten höjer händerna i luften för att förstärka sina ord.

- Och samtidigt som det republikanska partiet har vunnit en stor seger gör vi det med ett mått av beslutsamhet att läka skillnaderna som motverkat vår utveckling. Som Lincoln sade till en nation långt mer uppdelad än vår, vi är inte fiender utan vänner. Till dem som vill rasera världen: Vi kommer att besegra er. Och till alla dem som har frågat sig om USA:s ledljus fortfarande lyser lika starkt: Jag kommer att lysa upp vägen för USA och tvivla inte på min beslutsamhet och förmåga. "I will make America great again. God bless you and may God bless America."

Trettio minuter senare svänger presidentbilen, en svart bepansrad och specialbyggd Cadillac, in och stannar framför Representanthuset. Presidenten ska just ta emot de förväntade ovationerna där. Ur bilen och de två följande bilarna svämmar ett antal säkerhetsmän ut och ställer sig i en halvcirkel runt presidenten. Staket finns utställda fram till trappan och uppför den, och hysteriskt glada väljare är där för att få en skymt av sin hjälte eller om möjligt få trycka hans hand. Presidenten vinkar och ler, sliter sig från säkerhetsmännen för en stund och börjar skaka hand med folkmassan. Säkerhetsmän rusar till och försöker komma mellan presidenten och människorna.

I församlingen står en äldre man med orange jacka nästan längst fram. Han har en hatt på sig och i munnen sticker en stor cigarr ut. Han sneglar upp mot taket på huset mittemot. Något blänker i solljuset däruppe. Han nickar helt kort och tar för ett ögonblick ut cigarren ur munnen.

Den rödhårige lägger sig tillrätta på taket och sticker försiktigt ut gevärspipan över kanten. Vapnet har ett hål vid kolven för att ge än bättre stöd. Kikarsiktet är starkt och ger bra förstoring. Mannen justerar bilden med hjälp av några ställskruvar. Hårkorset ligger precis mot presidentens nacke. Han rör sig av och an, hälsar och vinkar. Den rödhårige får ett missnöjt uttryck i ansiktet. Genom siktet ser gevärsmannen hur den äldre mannen sakta tar stegen fram mot presidenten och säger något. Presidenten vänder sig om, upptäcker mannen och tar ett steg mot honom. Den äldre tar hans händer, håller dem i sina. För ett ögonblick står

presidenten alldeles stilla. De byter några ord.

Presidenten försöker göra sig fri från mannens händer och gå vidare upp för trappan men hålls fast i ett järngrepp. Han stirrar den äldre mannen i ögonen, och plötsligt förstår han. Ett vrål stiger ur hans strupe men han kommer inte loss.

Hårkorset ligger exakt över presidentens bakhuvud. I magasinet finns tio patroner. Repeterfunktionen gör att de kan avlossas på under en sekund. Avståndet är 300 meter. Den rödhårige andas ut, blir alldeles blickstill.

Så kramar han in avtryckaren.

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten